

Butlletí

del

Centre Excursionista de Catalunya

CONCURSOS DE SPORTS DE NEU

CENTRE EXCURSIONISTA

ERA a mitjans del prop-passat mes de janer que'ls habitants tots de la nostra estimada ciutat de Barcelona es vegeren agradosament sorpresos amb el bell espectacle, no molt comú a la mateixa, de veure-la convertida en una ciutat d'aspecte hivernenc o nordista, amb sos carrers i places i jardins completament coberts de gruixuda capa de

blanca neu que per uns dies va ensenyorir-se'n i la qual s'estenia per totes les montanyes veïnes, donant-los un nou atractiu i convertint-les en camp aprofitable per a pràctiques sportives.

Comprent-ho així la Junta Directiva de la Secció de Sports de Montanya del nostre CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, va acordar, seguint les instigacions entusiastes de molts de sos individus, l'immediata organització d'uns Concursos de velocitat per a skis i luges a la veïna serra del Tibidabo, els quals, celebrant-se in-

dependentment dels grans Concursos de Ribes ja anunciats, servís sin de propaganda i entrenament per als mateixos.

A dit fi va assenyalar-se el diumenge dia 18 de janer, procedint-se a anunciar-ho degudament per medi de la premsa diària, únic medi que hi havia de fer-ho donada la falta de temps. El dia abans, una Comissió nomenada per aquella Junta Directiva va dirigir-se

a recórrer la nostra veïna serralada, cercant lloc a propòsit per a celebrar la festa projectada. La neu hi era ben abundosa, donant-li un aspecte joliu i encisador; però la falta de bones pendents, i el seu estat flonjo i poc glaçat, oferia algunes dificultats per a escollir una bona pista.

A l'últim, seguida aquella per tots indrets, va trobar-se un lloc ben a propòsit, amb bones condicions, sens cap perill i molt pintoresc, el qual fou seguidament acceptat. La pista escollida era un camí de forta pendent que, arrencant de la casa de la Budellera, va giravoltant cap a la font i terrenys del parc municipal pertanyent a la nostra capital i situat en el vessant nord de la muntanya de Vallvidrera, entre la collada de dit nom i el cim del Tibidabo, més proper

a la primera i ajuntat per bon camí de curta trajectoria a la carretera que hi condueix.

A primeres hores del dia assenyalat va procedir-se a arranjat i marcar convenientment tota la llargaria de la pista natural en la qual les proves acordades havien de realitzar-se. I, mentrestant,

colles i més colles d'entusiastas excursionistes anaven compareixent per aquells indrets, desitjosos de prendre part en les curses organitzades, o de fruit en la contemplació dels incidents diversos a que les mateixes havien de donar lloc, tot gaudint ensems de la visió d'aquell bell espectacle, d'aquell formós quadro, que Natura ens oferia dintre l'ample marc d'un cel de serena blavor i d'uns horitzons purs i llunyadans d'atractivitat sens mida.

Poc abans de l'hora fixada per a donar començ a les curses anunciades, tot estava preparat, i la gentada allí aplegada s'estenia a amdots costats de la pista, ansiosa i animada. La concurrencia era nombrosa i escollida, i entre ella no hi mancaven nombroses senyores i entusiastes senyoretetes, que, com sempre, constituïen la nota més alegre i vistosa d'aquella festa.

El temps era esplèndid; el jorn es presentava amb tota magnificencia, malgrat la

baixa temperatura regnant, la qual es mantenia sota zero; i tot convidava a una diada de goig i bell esplai. El tractar-se d'una festa com aquella, d'un espectacle nou a la nostra benvolguda capital, havia despertat la curiositat de molts; donant més interès als improvisats Concursos l'improbabilitat de que puguin so-

vintejar a Barcelona, ja que poques vegades es presenta aital ocasió.

Algún temps després de l'hora fixada, es féu el senyal d'anar a donar començ a les curses anunciades. Els individus del Jurat Srs. D. Manuel Miret, D. Lluís Guarro i D. Eduard Vidal, els quals actuaven respectivament de jutges de sortida, d'arribada i de trajecte, junt amb els cronometradors Srs. Bosch i Mullor, estaven ocupant els respectius llocs; i els corredors inscrits, l'ordre de sortida dels quals havia sigut previament sortejat, estaven disposats, en mig l'entusiasme i l'expectació de la gent allí aplegada, entre la qual se veien nombrosos fotògrafs i els operadors d'una casa cinematogràfica.

La pista, d'uns quatre cents metres de llargaria, estava marcada amb doble renglera de banderoles, arrencant del

peu de la casa de la Budellera amb un petit revolt, seguint després amb forta pendent i línia recta, travessant per doblep ortalada el tancaat espai que forma la font, i continuant seguidament amb diferents viratges, fins a son terme en una petita esplanada rublerta d'exuberant i pintoresca vegetació. Parelles de moços d'esquadra i una secció d'entusiastes *boy-scouts* cuidaven de l'ordre en aquell lloc.

Les curses eren de velocitat : una de skis i una altra de luges; establint-se en aquestes tres diferents classificacions : per a homes, per a senyoretetes i per a *boy-scouts*.

En la primera hi prengueren part dotze inscrits, entre ells la nostra entusiasta *sportwoman* na Eva Illing de Morral. A les onze i un minut va donar-se el senyal de sortida al primer corredor, fent-ho seguidament tots els altres, amb intervals d'un minut de l'un a l'altre. La carrera més ràpida i elegant d'estil al propi temps, la féu el nostre company Jacob Norby, el qual, seguint un impuls de generosa delicadesa, va retirar-se poc abans d'arribar a la meta, a fi de no entrar en classificació. Els seus companys de Junta Direc-

tiva, Albert Santamaría i Josep Amat, que feren els llurs recorreguts en 1 m. 41 s. i 1 m. 47 s. es posaren fóra de concurs per iguals motius de delicadesa. Feta la deguda classificació entre'ls altres concursants, resultaren guanyadors dels tres primers llocs els Srs. Armangué, Barrie i Soler, el primer dels quals va invertir 1 m. 46 s. en fer el seu recorregut.

Seguidament es féu la cursa de luges, en la qual prengueren

part prop d'una cinquantena de corredors, obtenint els primers llocs de classificació els Srs. Artigas, Guri i Bosch. L'ordre de classificació entre les senyoretetes fou el següent : 1.ª, Mercè Amat; 2.ª, Rosa Torras; 3.ª, Eva Illing; seguint després les germanes María, Teresa i Angels Fontrodona, i Nuria, i Euda Soler.

En la cursa reservada als *boy-scouts* foren classificats Gimeno, Figueras i Alentorn per als tres primers llocs, pertanyent els dos primers al grupo Stadium, i el tercer al grupo Minerva.

Acabades les que podríem nomenar curses oficials, foren molts i moltes els que, per la mateixa pista i per altres llocs propers i ben

a posta, continuaren dedicant-se a la pràctica dels sports de ski i luge, fent boniques i sempre interessants correríes per aquells encontorns.

Passat ja el mig-dia, a l'hora de dinar, la gent s'escampà alegre i satisfeta, tornant-ne molta a la nostra capital, però quedant-ne força pels diferents restaurants que en la nostra veïna montanya es troben, desitjosa encara de reprendre a la tarda les passejades i pràctiques sportives per aquells formosos indrets, llavors més que mai rublerts d'encís i de bellesa temptadora.

Era ja al cap-vespre, i fins després de formosa posta de l'astre rei, que encara baixaven de la serra veïna colles d'entusiastes excursionistes, els quals, amb tota racança, tornaven a les cases llurs, tot fent vots per retrobar-se amb motiu dels projectats Concursos anunciats per a tenir lloc a la riallera vall de Ribes, a semblança de lo fet en anteriors anyades.

Sols ens resta consignar que aquesta vegada també l'èxit ha coronat els esforços de la nostra entusiasta secció de Sports de Montanya, la qual, malgrat la falta de temps, va saber portar a felicitat, amb tota cura, l'organització d'aquests Concursos, els quals li hauràn de servir d'encoratjador esperonament per a continuar la tasca que va imposar-se el jorn de la seva constitució.

Cal afegir aquí que la Junta Directiva de la Secció de Sports de Montanya del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, a proposta i seguint les indicacions del Jurat més amunt indicat, va acordar atorgar medalles de *vermeil* i d'argent als classificats en els tres primers llocs de cada cursa, i a totes les senyoretetes que hi prengueren part, com a penyora de recordança de tant agradosa festa.

En la sessió celebrada en el CENTRE el dia 30 del propi mes de janer, en la qual va donar-se compte de la realització d'aquests Concursos, van ésser repartides dites medalles, junt amb entusiastes aplaudiments dirigits a tots els que contribuïren al major èxit dels mateixos.

TERCER CONGRÉS EXCURSIONISTA CATALÀ

PER als dies 11, 12 i 13 del vinent mes d'abril està assenyalada la celebració a l'històrica ciutat de Tarragona del III Congrés Excursionista Català. La seva Junta Organitzadora ha circulat ja la corresponent convocatòria cridant a tots els centres i agrupacions excursionistes de la nostra terra a fi que prenguin part en aquesta nova

prova de vitalitat de l'excursionisme català, que és ensem penyora de germanor entre tots els components que l'integren.

Les bases de celebració d'aquest nou Congrés són, amb lleugeríssimes modificacions, les mateixes que les dels anteriors. Els temes posats a la seva deliberació són els següents : *Cançons populars catalanes, Turisme marítim i L'excursionisme en les escoles*; admetent-se, a més, per a donar-se'n compte en les sessions del Congrés, comunicacions i propostes referents a qualsevol punt o assumpte relacionat amb les tasques i finalitat del nostre excursionisme. Totes les memòries i comunicacions hauràn d'ésser dirigides al secretari de la Comissió organitzadora per tot el 6 del vinent mes d'abril, dia fins al qual s'admetràn igualment les demandes d'inscripció com a congressista.

El dia 11, a les deu del vespre, es farà la recepció oficial dels senyors congressistes en el Palau de l'Ajuntament de la ciutat de Tarragona, celebrant-se seguidament la corresponent sessió inaugural. Les altres sessions del Congrés se celebraran el dia 12, a les onze del matí i a les nou del vespre, en el Palau de la Diputació; i la de clausura l'endemà, dia 13, a les onze del matí, en el saló de sessions de l'Ajuntament.

A més d'altres diverses festes organitzades en obsequi dels congressistes, hi haurà una serenata per societats corals, concert per l'Orfeó Tarragoní, un vi d'honor, ofert per l'Ajuntament, i un sopar de comiat. Com a actes propis del Congrés, hi haurà també la visita a la Catedral, a les voltes romanes del Circ, a l'Aqüeducte de les Ferreres, al Museu Arqueològic i a altres monuments de la ciutat; i excursions a la pedrera del Medul, al sepulcre del Scipions, a la ciutat de Tamarit i a altres llocs importants d'aquella rodalia.

En el nostre CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, i en el Centre Excursionista i Sindicat d'Iniciativa (Atracció de Forasters), de Tarragona, es proporcionaràn tota mena de datos i d'informacions referents an aquest Congrés i actes amb ell relacionats.

Tant a Tarragona com a la nostra capital, així com a les demés poblacions on hi ha Centres Excursionistes, regna gran interès en pro d'aquest nou Congrés, el qual promet revestir gran importància, tant pel nombre i qualitat de les moltes persones que han promès assistir-li i prendre part en les seves deliberacions com per la mateixa importància dels temes a tractar i dels assumptes que seràn exposats a la seva consideració.

A son degut temps donarem compte exacte i detallat d'aquest Congrés, el qual no dubtem que serà un nou èxit i un motiu de joia per a l'excursionisme català.

EL CANÇONER DEL CALIC

RECOLLIT I ORDENAT PER MN. J. SERRA I VILARÓ

(Continuació)

EL GOÇ D'EN COMARMENA

Cobles noyes són dictades
(cantant vos-e les diré):
tretes són del Comarmena
i del seu goç perdigué.
Quan se'n van a la caçada
se n'hi van tots dos plegats.

Ai del goç del Comarmena!
Bé en seràs ben regalat!

De perdius i de llebretes
bé n'és un gran caçadò.
Ja n'agafa l'escopeta:
se'n va cap a Torelló
a fer fê unes espardenyas
pel seu goç molt estimat.

A l'entrada de la vila
ja n'encontra lo corder:
— El favor que vos demano,
si me l'en voldrieu fer,
de fer-me unes espardenyas
pel meu goç molt estimat.

— ¿Com vos pendré jo la mida
si vós el goç no meneu?

En Milà (núm. 505) publica sols quatre estrofes, en quartetes, d'aquesta cançó; lo qual ja mostra que, encara que l'hagués publicada tota, música i lletra havien d'ésser diferents d'aquestes.

La tonada és la de *La Flor del pèsol*.

— Entreu's-en a l'altre barri:
un altre goç trobareu:
fêu-les-hi a les vostres guises:
jo de vós estic confiat. —

Les espardenyas són fetes.
— Vós, corder, feu's-en el preu.
— Bé valdràn quatre pessetes:
pesseta per cada peu. —
Com és home de grans prendes,
un xinxó li n'ha donat.

— Adeusiau, Comarmena
d'ací dalt de Sant Martí:
Déu vos dó molts anys de vida
perquè jo us puga servi,
que per unes espardenyas
me n'haveu tant ben pagat. —

D'espardenyas an un goç
no li en compraría mai:
per anar a la caçada
l'en pujaría a cavall,
que quan fos a la caçada
ell ne fos ben reposat.

JESÚS DE NAZARET

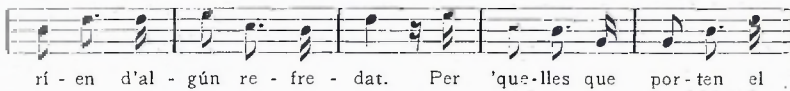
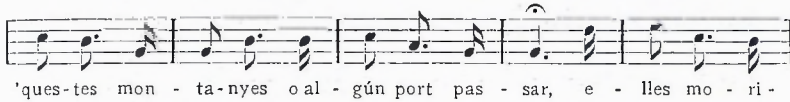
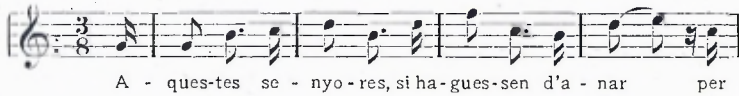
Jesús de Nazaret
porta capa i barret
per a aquelles veies
que filen borres
que no'n poden beure cap gotet.

En tinguessen un xic d'aquêt,
que no'n tenen saliva
per ensalivar.

A la vostra bona salut!

El Calic no la cantava.

EL MERINYAC

Viu

Aquestes senyores,
si haguessen d'anar
per 'questes montanyes

o algún port passar,
elles moririen
d'algún refredat.

Per 'quelles que porten
el tou merinyac.

TOT HOME QUE ÉS VICIÓS

Tot home que és viciós
deu tení una repensió:
si no serveixen paraules
ja té de servi el bastó.

Que és pitjor que un animal
el qui es deixa dominà
del vici : per tant, indigna
hasta del nom català.

Comencem pel jugador,
que és un vici horrorós.
El desgraciat que'l té
mai té una hora de repòs.

L'ambició el té frenètic:
no pensa sinó en jugar:
si perd, per podé-hi tornar-hi
hasta aniría a robar.

Si el jugadó és jornalê
ja vos podeu figurar
que en cobrant la setmanada
tot seguit se'n va a jugar.

Quatre tauls, amb mil trampes,
li guanyen tots els dinés:
queda pelat com un xino,
trist i afligit per demés.

Si és casat i té família,
figureu-vos quin neguit!
Cont arriba a casa seva
tot és soroll i borigit.

La dòna, desesperada,
que no pot comprar sopà
per les pobres criatures,
que moren demanant pa.

Tots aquells que s'emborratxen
mereixen ser castigats:
el vi els fa perdre el judici:
cometen mil disbarats.

No hi ha cosa menys decenta
que veure un home begut:
com un porc el trobareu
al mig del carré ajegut.

El qui en té un trago de massa
prompte perd l'enteniment,
que és dels seus companys la befa
i la *risa* de la gent.

Els xicots li van darrera:
se'n serveixen de ninot:
crident, xiulant, l'apedreguen
i mouen gran esvalot.

Qui pel vi perd els sentits
és un brut, un animal:
jo an aquests els posaria
una sarria i un ronçal.

Una cinia, com els burros,
faría rodar després,
dant-los segón i garrofes
i bevent aiga només.

Altre vici trobarem,
que és lo vici del gelós.
Aqueix a la pobre dòna
mai la deixa está en repós:

sempre pensa si algún altre
la va a veure i visitar:
a l'infelice de la dòna
mai la deixa sossegar.

Com a goços rabiosos
estàn ells fóra de sí:
a l'infelice de la dòna
l'arriben a fer morí.

Si, pobre, vol defensar-se,
sempre li donen bastó;
que val més viure entre moros
que amb gent de tal condició.

AI, MARIETA, FILLA MEVA!

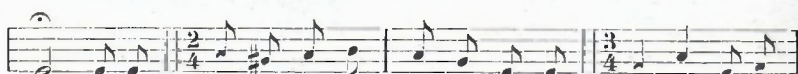
Andantet

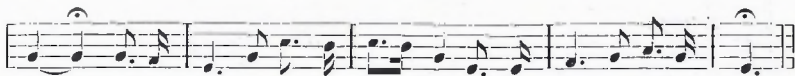
— Ai, Ma - rie - ta, fi - lla me - va! Mi - ra que só gat molt

vell: molt temps ha que la tinc fò - ra, la lla - na, del meu cla -

tell. Si fas un quar - to de mo - ros fa - ré cór-re'el ti - ra -

peu. ¿Com és que a mit-ja set-ma - na ja te - nim d'a-nà a Man - lleu?

Ai, Marieta, filla meva!
Mira que só gat molt vell:
molt temps ha que la tinc fóra,
la llana, del meu clatell.

I els mistos i els encenalls?...
Fillet, tot costa pinyó!...
I aixís, Mateu, deixa-ho córrer,
que't queixes sense raó.

Si fas un quarto de moros
faré córrer el tira-peu.
¿Com és que a mitja setmana
ja tenim d'anà a Manlleu?

Jo voldria que vinguesses
un dia a comprar al born,
que del preu de la verdura
feia esgarrifà a tot-hom:

Els llençols ja fa tres mesos
que no s'han mudat al llit;
la camisa de l'esquena
cinc diumenges ha servit.

d'una col i una escarola
volen un duro rodó...
I aixís, Mateu, deixa-ho córrer,
que't queixes sense raó.

A l'estiu ja no'n portàvem
perquè no'ns fesse calor,
i tots els de nostra casa
van contant de un a dos. (*Els polls.*)

— De la meva setmanada
cada dia et daré un tant,
i al vespre passarem comptes:
o, si no, hi haurà batàn.

Porto més llanties assobre
que no hi ha dintre la seu.
¿Com és que a mitja setmana
ja tenim d'anà a Manlleu?

Aquí *tienes* quatre duros:
mira que són molts dinès:
són dotze rals cada dia,
com aquell que no't don res.

— Tu no contes el calçar,
tu no contes el vestir...
I el pagar lloguer de casa,
a veure, d'on deu sortir?

No tenen pas tanta paga 'ls
del carril de Sant Andreu.
¿Com és que a mitja setmana
ja tenim d'anà a Manlleu?

SI HAGUÉS CREGUT EL MEU PARE

Quasi viu

Si ha-gués cre-gut el meu pa-re, que Déu l'ha-ja per-do-
jo ja en se-rí-a ca-sa-da amb un ce-go de vei-

Menys

nat. Lo un so - na la vi - o - la, l'al-tre so - na el vi - o -

A temps

lí: to-ca la xur-ra man - dur-ria, mi-nyo - na, si vols ve - ní.

Si hagués cregut el meu pare,
que Déu l'haja perdonat,
jo ja en seria casada
amb un cego de veinat.

Lo un sona la viola,
l'altre sona el violí:
toca la xurramandurria,
minyona, si vols vení.

SÓ POBRE I NO ENVEJO

Andantet

Só po-bre i no en-ve-jo la vi-da del ric: jo

can-toi m'a - le - gro i visc di-ver - tit; tinc sa - lut i

fei-na, vaig ben ar - re - glat; jo can-toi m'a - le - gro i

visc ben xa - lat.

Só pobre i no envejo
la vida del ric:
jo canto i m'alegro
i visc divertit;
tinc salut i feina,
vaig ben arreglat;
jo canto i m'alegro
i visc ben xalat.

Matinet me llevo,
me'n vaig a la font,
me'n rento la cara,
i a fóra la sòn:

el ric no ho pot fer
perquè no és llevat.
Jo canto i m'alegro
i visc ben xalat.

Gran dia se'n lleven,
tots enravenats,
amb sabata prima
i el coll ben planxat:
al meu coll, de planxa,
mai n'hi ha tocat.
Jo canto i m'alegro
i visc ben xalat.

Jo'n tinc una jupa
tota de vellut:
no és nova ni veia;
hi cabo tot just.
Ai! pobre de mi!
Se m'ha esparracat!
Jo canto i m'alegro
i visc ben xalat.

El ric se'n don pena,
d'anà apedaçat:
el pobre, al contrari,
se'n té per honrat:
val més dur pedaços
que anar foradat.
Jo canto i m'alegro
i visc ben xalat.

Capons i pollastres,
la vida dels rics,
per més que'ls ho arreglon
no'ls fa mai profit:
a mi em fa profit
un bocí de pa.
Jo canto i m'alegro
i visc ben xalat.

Al dematí em llevo
ans del sol sortir:
me'n vaig a defora
amb un camp florit:
en cullo floretes
per l'Infant portar.
Jo canto i m'alegro
quan Jesús és nat.

En tinc una jupa
tota de xarol:
el meu amic plora
perquè ell la vol.
Jo li ofereixo
dar-li'n la meitat.
Jo canto i m'alegro
quan Jesús és nat.

Josep i Maria
pobres varen ser:
Maria filava;
Sant Josep, fuster.
Si hem de ser pobres
siguem-ho de grat.
Jo canto i m'alegro
quan Jesús és nat.

AL CARRIL

Moderat

Un pa-re i u-na ma-re no te-nen si-nó un
fill, Per poc que li re-nyon se'ls en-va al car-ril.
Quan és al car-ril tot és lli-ber-tat.
No a-neu al car-ril, mi-nyons: fèu bon-dat.

Un pare i una mare
no tenen sinó un fill.
Per poc que li renyon
se'ls en va al carril.
Quan és al carril
tot és llibertat.

No aneu al carril,
minyons : fèu bondat.

Molts n'hi ha que's pensen
que, anant al carril,
rals a la butxaca
n'hi posaràn mil.
Jo hi só estat nou mesos:
res no m'ha sobrat.

No aneu etc.

Els de les pessetes
són els cantinès,
que'n fan pagà els quartos
i no donen res:
barregen vi amb l'aiga
per ser batejat.

No aneu etc.

Treballà a la mina
n'és un desconsol:
tots adintre terra
com si era un cargol.
Si la mina s'ensorra
tots quedem colgats.

No aneu etc.

De cares estranyes
moltes ne veureu;
també hi veureu homes

de per tot arreu:
lo un fa el borratxo,
l'altre el malparlat...

No aneu etc.

Pinxos barateros
són barcelonins;
també els urgellesos
els pinxos més fins:
de tirar la teia
en són ensenyats.

No aneu etc.

De jaure a la palla
sereu convidats
per pagar dos quartos
i jaure arronçats,
que de polls i puces
sereu carregats.

No aneu etc.

Volten unes noies
amb el cistelló.
No us agradeu d'elles
ni del seu colò:
tot lo dia volten
per un descuidat.

No aneu etc.

Quant se ve el dissabte
me'n vaig a cobrar:
amb cafès i copes
tot m'ho vaig gastar:
quan se ve el dilluns
quedo ben pelat.

No aneu etc.

Es dictada pel Zot de Gòsol. Tres estrofes en publica en Milà i Fontanals (núm. 507).

ALIMENT COM EL DEL VI

Depressa

A - li - ment com el del vi no crec que al món hi
 si - guia: a la nit me fa dor - mi i a la ma - ti - na - da em
 brin - da. Que be - gui l'he - reu! Que be - gui, que be - gui!

Aliment com el del vi
 no crec que al món hi sigui:
 a la nit me fa dormir
 i a la matinada em brinda.

Que begui l'hereu!
 Que begui, que begui!

BÈVELI TU, BÈVELI JO

Airós viu

Bè-ve - li tu, bè-ve - li jo, bè-ve - li tu, mi com - pa -
 nye - ro. Bè-ve - li tu, bè-ve - li jo, bè-ve - li tu, mi com - pa -
 nyó. Quan mi com - pa - nyó beu - rà li fa - rem la tu - ru - lu -
 lu - ra; quan mi com - pa - nyó beu - rà li fa - rem la tu - ru - lu - là!

Bèveli tu, bèveli jo,
 bèveli tu, mi companyero.
 Bèveli tu, bèveli jo,
 bèveli tu, mi companyó.

Quan mi companyó beurà
 li farem la turululura;
 quan mi companyó beurà
 li farem la turululà!

Soldats som de la Cristina:
 tira que tira!

Soldats som de la Cristina:
 tira que tira!

Pum!

Mentre un beu se li canta aquesta cançó; i, quan l'acaben amb el «Pum!», ha d'acabar la tirada, que, per cert, no és gota curta.

TU ET DIUS VI

Tu et dius vi:
 jo em dic Martí.
 Si em fas caure
 m'hi calaré a jaure.

Nat d'abril, collit al setembre,
 tantes dones que fas estendre
 i dels homes la capa vendre!

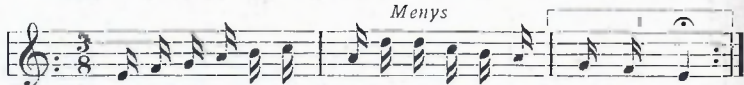
A la vostra bona salut!

Això no és cançó : és una conversa que amb el porró tenia el Calic abans de beure. Feta la salutació al públic, començava la tirada.

ALS JOVES D'AVUI DIA

Viu

Menys

Pels jo-ves d'a-vui en di - a, que van amb els ulls tan - cats,
 he dic-ta-des u-nes co-bles que's ve-gin des-

en-ga-nyats. En a - quest món tot és far-ça, tot és men-ti-dai mal - dat:

se vé-nen els uns als al - tres amb pa-rau - les d'a-mis - tat.

Pels joves d'avui en dia,
que van amb els ulls tancats,
he dictades unes cobles
que's vegin desenganyats.

En aquest món tot és farça,
tot és mentida i maldat:
se vénen els uns als altres
amb paraules d'amistat.

Jovenets que vos feu
dels que us diuen — Som amics:—
no'ls descobriu els secrets
que teniu als vostres pits;

que, si us saben el secret,
el dia que renyireu
lo mateix que una trompeta
ho diràn per tot arreu.

Amics no vos faltaran
mentre que tingueu diners,
que'ls amics d'avui en dia
tots hi són per l'interès.

El Jan que paga és bon Jan,
no tingueu d'això recel:
sempre veureu a les mosques
en el *ruedo* de la mel!

Si entreu a la taverna
i voleu beure un gotet,
ja veureu que se n'acosten
aprop vostre sis o set:

encara que no us coneguin
fan portar un petricó:
vosaltres pagueu la festa
perquè vos veuen pinyó.

Si entreu en el cafè
segueix la mateixa tropa:
luego us faràn pagar
al menos un cafè i copa;

i si us veuen ignocents
se'n beuran dues o tres,
que ells sempre beuen i mengen
mentres que no'ls costi res.

Us faràn mil promences
mentres diners us veuràn,
mes quan veuràn que s'acaben
tots l'esquena us giraràn,

dient : — Fulano és un vago,
taul i malgastadó; —
i tindreu totes les faltes
quan ja no tindreu pinyó.

Els amics, quan se coneixen,
quan un té necessitat,
quan un pobre està malalt
o bé a la presó tancat.

Si tens la dona partera
o bé no pots treballar,
el qui llavors te socorri
per amic lo pots contar.

Però quants ne trobaràs
que't veuràn desesperat,
que'ls explicaràs les penes
i també el teu trist estat:

faràn com si es compadeixen
i molts consells te daràn,
però d'aqueix gros apuro
estic cert no te'n trauràn.

Quants ne veuràs pel carrer
que tu els hauràs mort la fam:
si els trobes per un camí
com si no't concixen fan.

Del pobre tot-hom ne fuig
com si estigués empestat,
que la gent vénen vinagre
i volen vendre amistat.

Els mateixos que't desprecien,
si dempués tens una sort,
vénen amb dèu mil mentides
dient t'estimen de cor,

donant la culpa a l'Antòn,
al Pere, Pau o Bernat,
i et donaràn mil proves
de la més fina amistat.

Els amics d'avui en dia
tots els veureu amb careta:
mentres us veuràn diners
us faràn la riaieta.

No hi ha més amic que Déu
i un duro dintre'l bagul:
als que us diguen altra cosa,
a tots deu-los vent del cul.

CRÒNICA DEL CENTRE

FEBRER DE 1914

VISITES I EXCURSIONS

A LES SALINES DE CARDONA. — Les Seccions de Geologia i Fotografia organitzaren, per a les passades festes de Carnaval (dies 21 i 22 de febrer), una excursió científica a les salines de Cardona, a la qual s'agregaren alumnes de la Facultat de Ciències de la nostra Universitat.

Sortiren els expedicionaris, de Barcelona, a la tarda del dia 21, arribant al cap-vespre a Manresa, on foren rebuts per l'ex-senador Sr. Soler i March, el conegut historiador Oleguer Miró i altres manresans. A la vetlla, a l'estatge social del Centre Excursionista de la Comarca de Bages, després de les salutacions fetes per son digne president, i davant d'un escollit públic, Mn. Faura i Sans donà una conferència sòbres la *Gènesi de formació de les salines de Cardona* (amb projecció de nombrosíssimes vistes), ampliant son parlament per a tractar dels tres centres de producció de sal a Catalunya, que són : Gerri de la Sal, Cardona i les salines de Tortosa.

A l'acabar aquesta conversa preparatoria, en una sala del Centre Excursionista de Bages fou estesa una important *Bibliografia de Cardona* amb escrits tots ells procedents del Centre Excursionista de Bages i de la rica biblioteca particular de D. Leonci Soler i March; posant-los de manifest als socis del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA i als alumnes de l'Universitat de Barcelona, que havien de visitar, l'endemà, les salines de Cardona.

Veus-aquí una llista dels principals de dits escrits:

Memoria del Sr. Cubi y diferentes otros comunicados sobre asuntos de Cardona y Museo de sal de colores (retalls de periòdics, recollits per Mn. Joan Riba). 1850.

Manresa y Cardona, por Victor Balaguer. Barcelona. Imp. de A. Brusi. 1851.

Memoria sobre el criadero de sal gemma de Cardona, dedicada a la Asociación General de la Minería Española, por Miguel de Elias y Marchal. Barcelona. Imp. de Ramirez. 1854.

Fulla de merits y serveys de Mn. Joan Riba. Lliurada pel Vicari General de Solsona. Manresa. Imp. de Andrés Abadal. Marzo de 1854.

Museo de sal gemma de Cardona, enriquecido de varias secciones de Minerología, Botánica, Fósiles, Historia Natural y otras curiosidades de propiedad de su fundador Pbro. V. Juan Riba y Figols. Barcelona. Imprenta Vda. é Hijos de Gaspar. 1861.

Una visita a las salinas de Cardona y Museo de sal-gema, por Antonio M. Morera. Barcelona. Imp. El Porvenir, de B. Bassas. 1857.

El presbítero D. Juan Riba y Figols y Museo de sal gemma de Cardona, por Manuel Avilo y Otero. «Revista Escenas Contemporaneas» de Madrid. Agosto 6, 1857. (Reproduits en la mateixa revista, segona edició, 16 setembre 1858.)

Guia del viajero en Manresa y Cardona, por Cayetano Cornet y Mas. Barcelona. Imp. Vicente Magriñá. 1860.

Album de visitants del Museu de Cardona (1844 á 1862). Composicions literaries de Pons y Fuster, Pascual Madoz, Victor Balaguer, Marian Aguiló, Francesch Aguilar, R. Mañé y Flaquer, Roca y Cornet, Coll de Valldesina, Baltasar Saldoni, Pons y Gallarza, Marian Cubí y Pi y Margall.

Tramway de Manresa á Cardona y Berga. Criadero de sal gemma de Cardona y zona carbonifera de Berga, por Juan Bta. Perera. Barcelona. Tip. de Juan Vilá y Comp. 1862.

Lo Geni catalá, per Joseph Falp y Plana. Barcelona. Tassis. 1906. (Cants III i IV : *A Cardona i De Cardona a Olms.*)

Historia de Cardona, por José Ballaró y Casas y Juan Serra y Vilaró. Barcelona. Tip. La Académica, de Serra Hermanos y Russell. 1906.

Llibre (manuscrit) de entrada y eixida de la sal existent segons balans passat lo dia 15 de setembre de 1863 en lo saló titulat Humboult que desde la present fetxa comensa a correr a compte de M. Riba duenyo del Museu, y son encarregat Joan Cotrina. Conté el retrat de Mn. Riba.

El diumenge, de bon matí, sortiren de Manresa els excursionistes en dos automòbils, ovirant-se entremig de les boires matinals el retallat massiç de Montserrat. A l'arribar a Suria s'agregà a l'expedició el farmacèutic Sr. Bové. Passada aquella població, es féu un detingut regoneixement del paratge nomenat *Mig-Món*, pel qual travessa un ample anticlinal fallat en son eix.

Continuaren animosos fins a Cardona, encara que'l temps no fou pas favorable, menaçant tempesta. Malgrat aquest contratemps, es dirigiren envers les salines, podent treure algunes fotografies dels artístics detalls, crestes retallades, canals i graonades que caracteritzen aquelles gegantines montanyes de sal, rublertes de brillants cristal·litzacions. Visitaren el *Fovat-Micó*, puríssim en ses ornamentacions blanques i formant amb les aigües ondulacions estratificades. Recorregueren les pedreres de sal i les grandioses coves d'explotació a 50 metres de fondaria, recollint-se exemplars formosíssims de cristalls transparents i estalactites de sal, com també de guixos que a voltes s'hi troben inclosos.

Al retorn pogueren observar els preparatius d'exploració que a Suria es fan cercant sals potàssiques, i es feren càrrec de la poca importància d'aquest salí en comparació del de Cardona.

A SANT BENET DE BAGES. — Organitzada per la Secció de Fotografia, tingué lloc aquesta excursió el dia 8 de febrer, amb regular concurrència de senyors socis. Els nostres companys sortiren de la nostra ciutat, cap a Manresa, en el primer tren, essent rebuts allí per D. Oleguer Micó en nom del Centre Excursionista de Bages. Seguidament se dirigiren en carruatges vers Sant Benet,

visitant detingudament aquell notable monestir, del qual obtingueren bell nombre de clixés fotogràfics.

Retornats a Manresa, visitaren, havent dinat, la seva Catedral, la Cova de Sant Ignasi i demés monuments i llocs més notables d'aquella ciutat, acompanyats sempre per bons amics i companys de la mateixa.

AL MUSEU ARQUEOLÒGIC DEL PARC. — El dia 15 la nostra Secció de Fotografia va visitar oficialment aquest important Museu en totes les seves diverses seccions i dependències, reproduint fotogràficament molts dels més notables exemplars artístics que van atresorant-s'hi com a llegat de passades generacions. Van assistir-hi un bon nombre de socis.

A MONTLLUÍS, PUIGCERDÀ, LA MOLINA I RIBES. — Entre altres excursions pirenenques organitzades per la Secció de Sports de Montanya per a aquest mes, a principis del mateix va realitzar-se aquesta, que resultà molt pintoresca, pels entorns de Montlluís, rublerts de neu, i travessant de la Molina a Ribes per dalt la serra de Mayans i Dorria, on la neu hi era també força abundosa.

AL MONTSENY. — Organitzada per la pròpia Secció de Sports de Montanya, es realitzà durant aquest mes una interessant excursió per les encontrades montsenyenques, la qual es vegé força concorreguda, assistint-hi també alguna de les animoses senyorettes que figuren en els rengles d'aquella. L'itinerari seguit fou el de Balenyà, els Esqueis, Matagalls, Sant Marçal, Montseny i Palautordera, fent l'ascensió al vespre, aprofitant la claror de la lluna.

UNA VISITA A LES CLAVEGUERES DE BARCELONA. — El dia 13, i organitzada per la nostra Secció d'Arquitectura, va efectuar-se l'anunciada visita a les clavegueres de la nostra ciutat, la qual va veure's força concorreguda i resultà molt interessant per tots conceptes.

SESSIONS I CONFERENCIES

UNA ASCENSÍO AL PIC D'ANETO. — El dia 6 d'aquest mes el nostre consoci D. Josep Puntas va donar una interessant conferència ressenyant una ascensió per ell realitzada al cim culminant de la serralada pirenenca. Amb aquest motiu va presentar, per medi de projeccions lluminoses, una nombrosa col·lecció de vistes fotogràfiques d'aquella formosa regió.

DE LA VALL DE RIBES ALS CIMS DE BALANDRAU, CATLLAR I GRA DE FAJOL. — El nostre benivolgut president, D. César August Torras, va donar una conferència, el dia 13, descrivint els principals itineraris des de la xamosa vila de Ribes cap a les alteroses serres i massiços del Balandrau i Gra de Fajol, donant tota mena de detalls referents an aquella encontrada i presentant-ne una gran profusió de vistes fotogràfiques, que s'anaren projectant durant la notable dissertació del Sr. Torras.

DEL CIM DE GRA DE FAJOL A RIBES PER LES GORGES DEL FRESSER. — El dia 20, D. César A. Torras va continuar la seva descripció de les altes encontrades recloses entre'ls rius Ter i Fresser, ressenyant l'itinerari des de la característica montanya de Gra de Fajol a la vila de Ribes, passant per la coma de Vaca i l'engorjat del Fresser, dels quals llocs va presentar nombrosos clixés fotogràfics.

UNA EXCURSIÓ DES D'ULL DE TER ALS ESTANYS I GORGES DE QUERANÇÀ. — En la sessió del dia 27, el mateix Sr. Torras, el nostre benivolgut president, donà una altra conferència, ressenyant el formós itinerari d'una de les més interessants i pintoresques excursions que poden fer-se pel Pireneu oriental, com és la visita als estanys i engorjat de Querançà, des del nostre xalet-refugi d'Ull de Ter fins al petit poble de Thues, dels quals indrets oferí també una bonica col·lecció de projeccions fotogràfiques.

LA DINÀMICA DE LA MAR EN LES NOSTRES COSTES, DES DEL CAP DE CREUS A LA DESEMBOCADURA DE L'EBRE. — El dia 23 d'aquest mes de febrer, el president de la Secció de Geologia i Geografia física, Mn. Marián Faura, va donar una interessant conferència sòbres aquest tema amb motiu i obsequi de la visita que'ls estudiants de les Facultats de Medicina i Ciències de l'Universitat de Saragoça efectuaren al nostre CENTRE. Amb la competència pròpia del distingit conferenciant, va exposar aquest els efectes de la dinàmica de la mar en les costes catalanes des de la península del cap de Creus fins al delta de l'Ebre, presentant, de les mateixes, nombroses vistes fotogràfiques.

CONVERSES D'ARQUEOLOGÍA

Durant aquest mes el nostre consoci D. Pelegrí Casades i Gramatxes ha continuat la tanda de conferències que constitueixen un complet estudi d'Arqueologia romana. Veus-aquí el sumari de les mateixes:

Dia 9. Conversa LXII : Principis generals de la decoració dels frescos pompeians. — Divisió dels seus estils. — La pintura en l'època imperial. — Pintors cèlebres. — Païsatges.

Dia 16. Conversa LXIII : El païsatge i altres genres. — Predilecció dels romans per la pintura. — Roma pinacotea. — Procediments i tècnica. — Conclusió.

Dia 23. Conversa LXIV : Els estucs (*opus tectorium*). — Llur disposició o objecte. — Estucs. — Relleus. — Exemplars. — Els mosaics — Llur importància. — Origen, naturalesa i aplicacions.

NOVA

NOVES SOCIETATS EXCURSIONISTES. — S'ha constituït novament a Barcelona el Club Alpino Español (Sección de Cataluña), amb el fi primordial de dedicar-se a l'excursionisme i als sports de montanya a la nostra terra.

També s'està organitzant la constitució del Touring Club Español, per contribuir al foment de l'excursionisme en aquest país. Desitgem que la vida d'aquestes entitats sigui de llarga durada i ben profitosa per a l'excursionisme català.

SECCIÓ METEOROLÒGICA

ESTACIÓ METEOROLÒGICA DE VIELLA (VALL D'ARÀN)

RESUM DE LES OBSERVACIONS DEL MES DE JANER

TEMPERATURES (A L'OMBRA)				PRESSIONS BAROMÈTRIQUES A 0° I AL NIVELL DE LA MAR			
MITGES MENSUALS		MÀXIMA EN 24 HORES	MÍNIMA EN 24 HORES	MITGES MENSUALS			
8 MATÍ	8 TARDA			8 MATÍ	8 TARDA		
-5°.54	3°.56	12°.4 (dia 10)	-15°. (dia 3)	772'75 mm.	772'30 mm.		
ESTAT DEL CEL.				Dies serens . . . 17 8 m. 19 8 t.		Dies de boira . . . 7	
				» nuvolosos . . . 3 » 8 »		» de glaçada . . . 30	
				» coberts . . . 11 » 4 »		» de glaçada t. . . 6	
						» de calamarça . . . 1	
						» de neu . . . 11	
HUMITAT RELATIVA		NÚVOLS		NUVOLOSITAT			
MITGES MENSUALS		CLASSE DOMINANT		MITGES MENSUALS			
8 MATÍ	8 TARDA	8 MATÍ	8 TARDA	8 MATÍ	8 TARDA		
95'19	95'12	NIMBUS	CIRRO STRATUS	4'03	3'32		
				VENT			
TOTAL DE NEU: 0'31 mts.				DIRECCIÓ DOMINANT		VELOCITAT: EN 24 HORES	
				8 MATÍ	8 TARDA	MITJA MENSUAL	
				CALMES	CALMES	13'86 kms.	

J. S. S.

El CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA i la Direcció del BUTLLETÍ deixen íntegra als respectius autors la responsabilitat dels treballs firmats.